

427.

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

Adagio

Ty kúc-ke ho-dzi-ny smut-ne bi - jú, smut-ne bi - jú,
 keď sa se svú mi-ú roz-lu-ču - ju,
 ne-bo-jím sa; na - sta-ua ho-dzin-ka, o - že-ním sa.

Ty kúcke hodziny smutne bijú,
 keď sa ^(milý s milú) se svú miú rozlučujú,
 smutne bijú, nebojím sa;
 nastaua hodzinka, ožením sa.

Ožeň sa, šuhajku, s pánem bohem,
 vezni si dzevečku sebye roven;
 s pánem bohem, len sa ožeň,
 na tvoju najmilší si nespomeň.

Ked si mňa nevezneš za ženičku,
 aspoň si ma vyvou za družičku;
 za družičku, za najstarší,
 žes' byua fėjirka nejvjernejší.

Melódia: Sl. sp. II 434 – [Sl. sp. D 2002 – Sl. sp. D 181].

428.

Andantino

([Redakcia, 1881])

Ve - je ve - tor po do - li - ne, mo - ja mla - dost len tak by - nie,

Veje vetor po dölinc,
moja mladosť len tak hynie;
len tak hynie, aj zahynie,
ako lístok v bukovine.

Veje vetor po doline,
ach, už moja mladosť hynie;
hynie, hynie, aj zahynie,
ako lístok v bukovine.

Keď uvadne, dolu spadne,
nikto sa naň neohliadne;
ani otec, ani matka,
ani žiadna kamarátka.

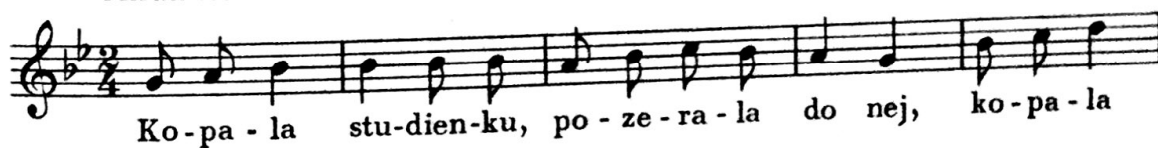
Moja mladosť i podoba
tak mi hynie ako voda;
voda zhynie, druhá príde,
moja mladosť už nepríde.

Melódia: [Sl. sp. III 308].

429.

Andante

([Redakcia, 1881])

[: Kopala studienku, pozerala do nej; :]
či je tak hlboká, ako je široká,
skočila by do nej.

Melódia: Sl. sp. I 270.